

«Ξεφυλλίζοντας εφημερίδες της εκατονταετίας 1912-2012».

Με αφορμή δημοσιεύματα σχετικά με τη Σιάτιστα
θυμάμαι-μαθαίνω-προβληματίζομαι.

ΕΜΠΡΟΣ
Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ
ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΡΟΣ.

Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ
ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΗΣ

Ιδιαίτερα υπηρεσία του ΕΜΠΡΟΣ

ΣΙΑΤΙΣΤΑ, Νοέμβριος. Η 4 Νοεμβρίου καθ' ην εγένετο η μάχη της Σιατίστης, εις τα πρόθυρα αυτής, είναι δια την πόλιν μας ημέρα ιστορική και μεγάλη.

Πέρυσι κατά την ημέραν ταύτην τα Κρητικά και ευσταλή παλληκάρια υπό τους γενναίους των αρχηγούς Κατεχάκην, Παπαδόπετρον και τον αείμνηστον Καπιτσίνην, οι φιλότιμοι και πλήρεις σφρίγγους και εθελουσίας νέοι των εμπέδων ταγμάτων υπό τους λαμπρούς ταγματάρχας Παπαδάκην και Ζυγούρην, η λεοντόθυμος πυροβολαρχία του λοχαγού κ. Κλαδά, οι ηρωικοί πεζοναύται και οι ανδρείοι Γαριβαλδηνοί υπό τον εύτολμον αρχηγόν των Α. Ρώμαν εξεχύθησαν ακατάσχετοι κατά των λυσσωδώς επερχομένων τουρκικών ταγμάτων και προτάξαντες τα γενναία των στήθη κατασυνέτριψαν μεν τον εχθρόν, περιέσωσαν δε τους βωμούς και τα εστίας της Σιατίστης ως και τας 40 χιλιάδας προσφύγων της επαρχίας και εξησφάλισαν τα νότα της Έμεραρχίας μαχομένης την αυτήν ημέραν βορείως της Κοζάνης παρά τον Κόμανον.

Αλλά και η Σιάτιστα ουκ ολίγον συνεπικούρησεν εις την αισίαν διεξαγωγήν της μάχης. Οι μεν άνδρες ήρπασαν τα όπλα και συνηγωνίζοντο παρά το πλευρό των αδελφών και σωτήρων αυτών, αι δε γυναίκες άλλαι μεν εγένοντο τραυματιοφορείς, άλλαι παρείχον μητρικήν περίθαλψιν εις τους μεταφερομένους εκ του πεδίου της μάχης τραυματίας και...αι γραιiai ανοίξασαι τας εκκλησίας εδέοντο με θερμά δάκρυα μετά των ιερέων, όπως ο Θεός στέψη δια νίκης τα Ελληνικά όπλα. Ουδείς Σιατιστής (sic) κατά την φοβεράν εκείνην στιγμήν

εσκέφθη την φυγήν, τόση ήτο η γενναιοψυχία των και η πεποίθησις εις τον θρίαμβον των Ελληνικών όπλων.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΩΝ ΣΙΑΤΙΣΤΑΙΩΝ

Την επέτειον, λοιπόν, της μάχης ταύτης εώρτασεν προχθές η Σιάτιστα πανδήμως και επιβλητικώς. Καίτοι ήτο ημέρα αγοράς άπαντες εγκαταλείψαντες τας εργασίας των συνεκεντρώθησαν με την εορτάσιμον αυτών στολήν περί την 9 π.μ. ώραν εις τον ναόν του προφήτου Ηλιού μετά των υπεροκτακοσίων μαθητών και μαθητριών, ένθα εψάλη κατανυκτικότατον μνημόσυνον. Ο δε των διδασκάλων κ. Θωμάς Παπαδημητρίου λίαν ευγλώττως και λεπτομερώς περιέγραψε τα της μάχης ταύτης εξυμνήσας τον ηρωισμόν των αγωνισθέντων.

Ακολούθως οι άπαντες μετέβησαν εις το νεκροταφείον, ένθα τόσον φιλοστόργως και υπερηφάνως περικλείει τους ιερούς τάφους των πεσόντων κατά την μάχην ταύτην η φιλόξενος της Σιατίστης γη. Εκεί δε εψάλη τρισάγιον, εστεφανώθησαν οι τάφοι δι' ανθέων υπό των μαθητών οίτινες έψαλαν εις πένθιμον ήχον το «Αιωνία η μνήμη» κατανυκτικώτατα και ακολούθως ο εκ των γραμματέων της Διοικήσεως κ. Τριγκέτης εξύμνησεν εις δημόδη γλώσσαν λίαν επιτυχώς την ευψυχίαν των ηρώων τούτων της 4ης Νοεμβρίου.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ωραία δε ήτο και η έμπνευσις των διδασκάλων, οίτινες ωδήγησαν μετά μεσημβρίαν τους μαθητάς των Σχολών παρακολουθούντως και πολλού πλήθους επί της θέσεως, εν η διεξήχθη η μάχη όπως επί του τόπου τούτου της Δόξης και της Νίκης δια ζωντανών οιονεί παραδειγμάτων φρονιματίσωσιν αυτούς και διδάξωσι το προς την πατρίδα καθήκον.

Εκεί ο διευθυντής Αστικής κ. Ι. Αποστόλου αποταθείς προς τας ιεράς σκιάς των τιμίων νεκρών απήγγειλεν εκ του προχείρου ενθουσιώδη προσλαλιάν και λίαν φρονιμαστικήν δια τους μαθητάς ευχηθείς αυτοίς, όπως εν τη επιτελέσει του προς την πατρίδα καθήκοντος φανώσιν αντάξιοι των σήμερα υμνουμένων ηρώων, μεθ' ό οι εκδραμόντες προπορευομένων των λαβάρων και των μαθητών αδόντων πατριωτικά άσματα επέστρεψαν εις τα ίδια ευχόμενοι αλλήλοις, όπως ο Ύψιστος αείποτε δωρήται τω Έθνει νίκας και τρόπαια κατά των βαρβάρων.

(απόσπασμα από την Εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ φύλλο της 18/11/1913, πηγή: Εθνική Βιβλιοθήκη της Ελλάδος. Ψηφιακή Βιβλιοθήκη Εφημερίδων και Περιοδικού τύπου) (*)

[Πίνακας δημοσιευμάτων](#)